

Českomoravská **NÁRODNÍ POUŤ**

Einsiedeln

5. června 2011

- 10.30 – 12.15** **Příležitost k přijetí svátosti smíření** ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.
- 12.15** **Sraz** poutníků před bazilikou a průvod do kostela.
Národní kroje jsou vítány!
- 12.30** **POUTNÍ MŠE SVATÁ**
*Hlavní celebrant je **Otec biskup František RADKOVSKÝ**, sídelní biskup plzeňské diecéze.*

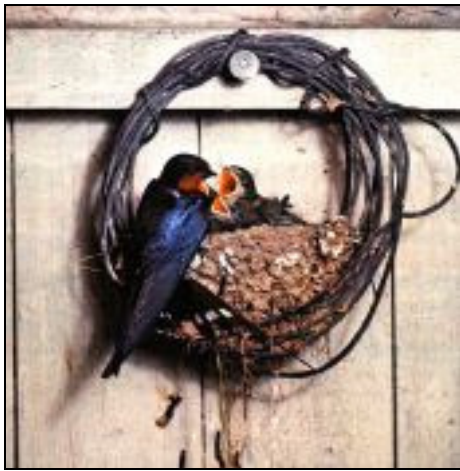
Na varhany nás doprovází paní Dr.med. Odette Branná z Luzernu.

Zakončení pouti hned po mši svaté *pozdravem Panně Marii.*

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „**Drei Könige**“ na náměstí za parkovištěm.

Upozornění: Bohoslužby v sobotu 4.6. ve Winterthuru a v neděli 5.6. v Bernu a Zürichu **SE NEKONAJÍ!**

Nepotřebuje dítě oba rodiče?

Mnohokrát jsem slyšel námitku, že dítě nutně nepotřebuje ke svému vývinu oba rodiče, že tátu jako vzor může zcela dobře nahradit strýček, dědeček, učitel nebo sportovní trenér. Prý i v živočišné přírodě najdeme takové příklady...

Je pravda, že existuje např. nelétavý pták tabon. Je to však velmi zvláštní živočich, jehož mláďata hned po vylíhnutí opouštějí hnízdo a jsou schopná samostatného přežití. K dalším takovým patří třeba želva, losos nebo úhoř.

To ale není případ lidského rodu. Lidské mládě potřebuje intenzivní péči rodičů. Bez ní by zemřelo. Nejedná se jen o zajišťování hmotných potřeb – jídla, pití, oblečení atd. *Dítě potřebuje především lásku!* Ke zdravému vývoji potřebuje mít někoho, kdo ho naučí vnímat určité mantinely jednání. Pozorováním nejbližšího okolí se učí poznávat co je dobré a co je zlé.

V této souvislosti bychom neměli zapomenout na oblast budování mezilidských vztahů: A to se může nejlépe naučit jedině doma, v rodině. Když vidí, jak spolu rodiče řeší každodenní problémy. Poznává, že při budování kvalitního vztahu je třeba překonávat překážky. Někdy je třeba ustoupit, jindy naopak trvat na svém.

A právě v této oblasti nemůže vzor táty nebo mámy nahradit strýček nebo tetička, babička nebo dědeček, učitel nebo učitelka... Pokud žije dítě v úplné rodině, v jeho myslí se vytváří vzorce chování, které začne využívat a rozvíjet, až samo vstoupí do partnerského vztahu.

Určitě je dobré, když chlapec, jehož matka žije sama, může občas vidět vzor svého strýce, dědy, učitele nebo trenéra. Tyto vzory ale nemohou nahradit skutečného tátu. Není to náhrada, ale jen náhražka.

Žádná rodina není ideální a ani žádné dítě nemá ideální podmínky pro svůj vývoj. Rodiče by měli podle svých schopností a možností připravit pro své dítě co nejlepší podmínky pro jeho dob-

rý vývoj. Tak, aby jednou mohlo samo vybudovat svůj vlastní kvalitní partnerský vztah.

Dítě potřebuje oba dva rodiče. Není tabon nebo losos. Pokud má oba dva rodiče, jeho vývoj bude určitě snadnější a méně komplikovaný, než když bude pouze s jedním z rodičů nebo bude dokonce vyrůstat bez obou dvou v dětském domově.

Stále více lidí má problém s tím, aby dlouhodobě vydrželi v partnerském vztahu. Jedním z důvodů může být právě chybějící vzor jednoho z rodičů. Pokud si přejeme, aby z našeho dítěte vyrůstal šťastný člověk, který bude dlouhodobě spokojený i v manželství, měli bychom udělat maximum pro to, aby vyrůstalo pod vlivem táty i mámy.

(pastor Vlastimil Fürst, 2011)

Je to pravda nebo reklama?

Naši kluci patří ke generaci, která jako první zakusila slasti i záludnosti svobodné reklamy. Oba dva synové proto dost často toužili po něčem, co viděli v reklamě. Jednoho dne jsem se rozhodl, že jim to náležitě vysvětlím.

Vyprávěl jsem jim o tom, jak se každý snaží prodat svůj výrobek. Hlavně jsem se snažil, aby pochopili, že to, co je v reklamě, nemusí být vždy pravda. Vždyť už v základu slova je termín "klam", a tak cílem reklamy může někdy být i oklamat zákazníka... Když jsem skončil svůj výklad, tvářili se oba dva, jako že tomu rozumí.

O pár dní později jsem byl se starším synem v obchodě. Chtěl jsem si koupit nový přehrávač CD s dálkovým ovládním. Prodavač mi předváděl několik možností. Když prodavač skončil, zeptal se syn: "Tatínku, to co říkal ten pan prodavač, byla pravda nebo reklama?"

Každý den se musíme rozhodovat. Reklamy na nás útočí na každém kroku. Jaký jogurt si dám ke snídani? Bílý nebo ovocný? Dannone nebo Müller? Do kterého supermarketu půjdu nakupovat? Kaufland, Sparr nebo Lidl? Který kanál v televizi si zapnu?

Někteří lidé z tohoto neustálého rozhodování mají trauma a mnozí i onemocní a musí se léčit. Spolehne-li se na "pravdivost reklamy", pak nás asi čeká zklamání. Jeden můj kolega však moudře poznamenal: *"Zklamání je vlastně cesta ven z klamu.* Je to poznání klamu, a to pro nás může být i vítězstvím."

Pokud vás třeba zrovna dnes potkalo nějaké zklamání, nevěšte hlavu. Zkuste se na vše podívat s nadhledem z té pozitivní stránky. V té jedné konkrétní věci, která vás zklamala nebo v případě konkrétního člověka, který vám způsobil svým zklamáním bolest, už nemusíte žít v iluzi. Už znáte pravdu. *I když pravda někdy bolí, je vždy lepší, než žít dál v klamně iluzi.*

Nebojme se ve svém životě na chvíli zastavit a přiznat si, že jdeme špatným směrem. Čím dřív zjistíme, že jsme ve slepé ulici, tím dřív se můžeme vrátit a vydat se tím správným směrem, který vede k cíli. Platí to ve vztazích, při hledání smyslu života a také v podnikání. Je to stará a dobrá rada. Už v šestém století před Kristem napsal Jeremijáš: **"Zastavte se na cestách, po kterých jdete, a pohleďte, zda nejdete cestou špatnou. Vypytej se na cestu starou, osvědčenou, a vydejte se po ní a vaše duše naleznou klid."** **Ale oni řekli: „Nepůjdeme!"** Budeme moudřejší, než Židé v Jeremijášově době?

(pastor Vlastimil Fürst, 2011)

Modlitby matek za děti

Po roce 1989 se také v Československu rozšířil tento dobrý zvyk: Jednou týdně se skupinky křesťanských matek scházejí buď v domácnostech nebo v kostelích ke společným modlitbám za své děti, za jejich ohroženou víru a také za duchovní povolání. A že to není zbytečné, jeden příklad za všechny:

Příběh se začal psát už více jak před sto lety, ale je aktuální dodnes. V italském městečku LU Monferrato, asi 50 km východně od Turína, se na konci 19.století začala pravidelně v úterý scházet skupina matek v místním kostele. Modlily se za povolání některých ze svých dětí do Boží služby. V krátké době se nejprve prohloubil křesťanský život celých rodin a pak v dalších desetiletích přijalo Boží povolání 323 mladých lidí (151 kněží a 172 řeholních sester) z této farnosti, která měla asi 3000 obyvatel. Jeden z nich *Don Filip Rinaldi*, třetí nástupce Dona Boska, dnes už blahoslavený, pak vzpomínal: „Byla to živá víra našich otců a matek, která mohla říci: 'Děti nám daroval Bůh a jestliže je volá, nemůžeme říci ne.'“ Vždy po deseti letech se pak dosud žijící sjížděli z celého světa na setkání do rodné obce, aby poděkovali Bohu!

Likvidace - smutné 60. výročí

(Svědectví sestry Pavly Křivánkové z řádu Sester sv. Kříže)

Kongregace Milosrdných sester sv. Kříže byla založena v roce 1856 v Ingenbohl u Švýcarsku. Během let se rozšířila do čtyř světadílů. Na Moravě začaly sestry svou činnost při vyučování a výchově mládeže, při ošetřování nemocných a v péči o chudé a sirotky v roce 1872 v Malenovicích u Zlína. Od roku 1932 je hlavní sídlo sester v Kroměříži.

Během druhé světové války byla velká část domu zabrána pro německou mládež a pro lazaret. Když válka skončila, mohly jsme zase svobodně vydechnout. Naše radost netrvala dlouho. V únoru 1948 uchvátila moc ve státě komunistická strana. Padal jeden ničivý úder za druhým. V roce 1948/1949 byly znovu zavřeny klášterní školy. Celostátní zásah proti našim sestrám se uskutečnil v září 1950. V tom roce měla moravská provincie 651 sester, 14 novic a 48 kandidátek. Deset sester bylo postupně přímo uvězněno, ostatní byly internovány do „sběrných táborů“. Skoro polovina sester byla umístěna v prázdném klášteře v Bohosudově v Čechách.

Pracovaly jsme v různých továrnách v místě i v okolí, v kaolíně, ve Frutě, ve šroubárně, v textilních závodech, v domácí výrobě a také na polích. Žily jsme pod dozorem zmocněnkyní, neboli „referentek“, a pod kontrolou církevních tajemníků. Byl vydán zákaz návštěv, zákaz telefonování, vycházek, cestování, zavedena přísná cenzura odesílané a došlé pošty. Protesty a námitky představených nebyly brány v úvahu. Během roku bylo velké bohosudovské společenství rozděleno do sedmnácti míst, protože o bohosudovský klášter mělo zájem vojsko. Bolestné bylo loučení se 78 sestrami nemocnými a staršími, které byly určeny do slezské Vidnavy, vzdálené od Bohosudova 400 km. Už za tři měsíce, 22. srpna 1951, se tyto sestry musely opět stěhovat a to do Bílé Vody u Javorníka. Ubytovací podmínky byly na obou místech naprosto nevyhovující.

Další sestry byly převezeny do centralizačního kláštera v Broumově a do různých továren v českém pohraničí (Elite a Velveta Varnsdorf, Benešov nad Ploučnicí, Krásná Lípa, přádelna Inu Texlen Trutnov atd). Při rozdělování sester na různá pracoviště jsme byly počítány jako „kusy.“ Pro svou věrnost církvi jsme musely snášet mnohá příkoří. „Já vám to papeženství z hlavy vytluču,“ tvrdila jedna z dozorkyň. Odloučené od představených, vyčerpané po náročných směnách, vystavené šikanování, lákání a přemlouvání, abychom vystoupily z řádu, semkly jsme se v neochvějně důvěře v Boha a v odhodlání vytrvat za všech okolností. Vše jsme obětovaly za církev a za náš národ. Zdraví sester bylo narušeno stálým přemísťováním z místa na místo a změnami pracovišť. Postupně nás umísťovali do Ústavů sociální péče, kde bylo nedostatek pracovních sil (Alters-, Behinderten- a

Pflegeheime). Ve všech temnotách a zkouškách jsme chránily plamínek naděje, že se jednou vrátíme do svého kláštera v Kroměříži a budeme žít své povolání ve svobodě a vděčnosti za záchranu. Každá z nás může z vlastní zkušenosti víry říci s naším zakladatelem P. Theodosiem Florentinim: „Boží dobrota mne nikdy nezklamala.“

V roce 1993, čtyřicet tři let po nedobrovolném vystěhování, jsme se směly vrátit tam, kde jsme nastoupily na cestu následování Krista. S námi přišly i ty, které se pro řeholní povolání rozhodly v době pronásledování a brzy po změně režimu. Mnohé z nás se návratu nedožily. Očekávají své vzkříšení na různých hřbitovech naší vlasti a přimlouvají se za nás, abychom i v této době byly pozorné pro potřeby doby, pro náš úkol v církvi a ve světě a po tomto putování šťastně došli k věčnému cíli.

Proč Bůh dopouští zlo?

Jednou z nejtěžších otázek, na kterou bývají křesťané tázáni, je otázka lidského utrpení a nespravedlnosti. Čím větší je náš technický i vědecký pokrok, čím modernější naše medicína, tím víc vyniká naše neschopnost zabránit zlu, které doléhá na konkrétního člověka. Když se někdo z našich blízkých nebo my sami stane obětí autonehody, onemocní rakovinou, když se nám narodí postižené dítě, když někoho zasáhne přírodní katastrofa nebo nesmyslný teroristický útok, ptáme se – PROČ? Máme to chápat jako Boží trest a přemýšlet, čím jsme si to zavinili? Nebo je to jen zkouška, která má prověřit naši statečnost a víru? Proč však Bůh dopouští smrt malých dětí? Kdo je odpovědný za to, že lavina spadne na nic netušící lidi ve vesnici? Kdo rozhoduje o tom, kdo se při povodni zachrání a kdo utopí? Jde to náhoda nebo Bůh? Jak to, že Bůh, který nás miluje, nezabrání válkám a nezbaví svět těch, kdo druhým působí jen utrpení? Kde byl Bůh, když bezbranní lidé umírali v koncentračních táborech? Podobných otázek bychom mohli klást mnoho, ale všechny míří stejným směrem. Jak můžeme věřit, že Bůh je dobrý, když se kolem nás děje tolik zlého a nespravedlivého?

Křesťané na tyto otázky nemají jednoduchou ani jednoznačnou odpověď. *Tu však nemá nikdo na světě!* Křesťanství neslibuje snadné řešení těchto otázek. Je mnoho věcí, které křesťané nevědí a z bible nevyčtou. S utrpením, nespravedlností a nebezpečím, že nás může něco zlého postihnout, *se musíme naučit žít.* Svět ve kterém žijeme, je prostě takový. A přece se díky víře v Boha bojíme zlých věcí mnohem méně, než kdybychom jim museli čelit sami. Existence zla a utrpení je možná nutnou podmínkou naší svobody. Kdyby svět neměl chybu a vše by bylo dokonalé, neměli bychom se mezi čím rozhodovat. Nenesli bychom za nic odpovědnost. Neměli bychom na vybranou. Náš život by ztrácel smysl. K tomu, abychom mohli vidět, poznat a uskutečnit dobro, musí existovat i zlo. Tak jako se Bůh vzdal své moci, když jde o lidskou svobodu, nechává i svět, aby se řídil svými vlastními pravidly. Nevíme, proč Bůh stvořil svět takový, jak jej známe. Jeden den máme radost, druhý den zármutek. Přitom však věříme, že nás Bůh nenechal zlu napospas. Pomáhá nám zlo odhalovat, přemáhat, snášet i obracet k dobrému. *Místo aby Bůh zlo odstranil, pomáhá nám je obracet k dobrému.* Zlo přitom zůstává zlem, ale je využito a přinuceno sloužit dobrému. Křesťané věří, že i když Bůh zlo dopouští, má ho pod kontrolou. Nestane se nám nic, co bychom nemohli s Boží pomocí unést a zvládnout. *To však jde vždy jen ve spolupráci s Bohem,* který ve svém Synu Ježíši Kristu řekl definitivně jakémukoliv zlu: **NE!**

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci!)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* ve farním klubu po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
- Bern:** každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
- Aarau:** každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Bernu, Aarau i Luzernu po mši svaté také *přátelské posezení* u káfé)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich.(Končí **22.06.2011** a opět začíná **07.09.2011**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **23.06.2011** a opět začíná **01.09.2011**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, 3,Rue Virginio Malmati, Mayrin 2. **POZOR!! na změnu místa i dne a doby začátku bohoslužeb v Ženevě!!!**
v **Lausann:** každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugène-Grasset
(Upozornění: V době OD **11. července** DO **13. srpna** jsou slovenské mše svaté **pouze** v neděli v Zürichu!!!)

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch !!!

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

V červnu uplyne **25 let** od úmrtí Otce **Viléma VONDŘY**, českého misionáře v St. Gallenu a okolí. Zahynul tragicky při pouti do Svaté země v roce 1986. Prosím, věnujte mu vděčnou vzpomínku v modlitbě.

*

25. června – sobota – **Slovenská pout' do Reichenau** na ostrově v Bodensee ke cti SVATÝCH CYRILA A METODĚJE. Mše sv. v **17.00** hodin v hlavním klášterním kostele v obci Mittelzell.

*

2. července – sobota – ve WINTERTHURU – **společná mše svatá** s místní farností k oslavě **40. výročí posvěcení kostela St. Ulrich**. Začátek v **18.00** hodin.

*

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkend **9. a 10. července**; opět začínají **20. srpna** v 18.00 h. ve Winterthuru a **21. srpna** v 10.00 hodin v Aarau a v 19.00 hod. v Zürichu. V době od **16.7. do 18.8. 2011** je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! (Dva týdny dovolené, týden duchovní cvičení na Sv. Hostýně, týden pobyt na Slovensku s mládeží). **Během prázdnin je možnost navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu:** v neděli v **9.30** hodin, Lieb-frauenkirche! (Na jiných místech NEJSOU!)

POZVÁNKA DO ŘÍMA: Každý rok se koná v Římě konference Náboženského sdružení krajanů VELEHRAD. Mohou však přijet i nečlenové sdružení a strávit společně týden ve „Věčném městě“. Konference trvá pouze jeden den, jinak se konají prohlídky Říma, návštěvy poutních bazilik, audience se Sv. Otcem, a také celodenní výlet do okolí zakončený ve Frascati u dobrého vína. Kdo by se z krajanů chtěl zúčastnit, ať se sám nahlásí v českém poutním domě Velehrad, 100 165 Roma, Via delle Fornaci 200. **T: 0039-06-636256**, nebo e-mail adresa: velehrad@libero.it ! Letos je pro krajany rezervován poutní dům od **1.10. do 8.10. 2011** ! Pobyt (nocleh + polopenze) stojí asi 30,-Euro na osobu a den, ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích. Dopravu letadlem nebo vlakem si zařizuje každý sám.

*

Slovenská národní pout' do Einsiedeln se letos koná v neděli **4. září 2010**. Začátek poutní mše ve **12.30** hod.

*

11. září – WINTERTHUR–Rosenberg – **St. Ulrich** – **OASENFEST** – společná mše sv. národnostních skupin v **10.30** hod.; společný oběd: výběr z národních jídel; odpoledne *Sponzorenlauf* a vystoupení folklorních skupin. Česká mše svatá v sobotu 10.září se proto NEKONÁ!

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

